

La Diputació edita uns tríptics de les seves restauracions

El servei del Patrimoni Arquitectònic de la Diputació de Barcelona ha editat set tríptics informatius de diferents obres i restauracions que s'han realitzat a diferents esglésies o edificacions considerades d'interès. Tres d'aquests tríptics són dedicats a punts de la Setena Regió, com el de la restauració de la capella de Sant Bartomeu, a Navarres; el de la restauració del Pont Vell de la Pobla de Lillet, i el de l'església de Sant Vicenç del Rus, de Castellar de N'Hug. La resta són descripcions de la restauració de l'església parroquial de Sant Vicenç de Torelló (Osona), la restauració de la Porxada de Granollers (Vallès Oriental), la restauració de la masia de Can Cabanyes de Vilanova i la Geltrú (Garraf), i la restauració de l'església de Sant Vicenç Malla (Osona).

Tots els fullets van acompanyats de diferents fotografies de l'edifici esmentat i de gràfics i dibuixos. Al costat d'aquest apartat gràfic hi ha una completíssima fitxa tècnica i un resum històric.

Per sant Jordi, jocs florals a la Cerdanya

Sota l'organització de la comissió de Cultura de l'Ajuntament d'Alp, s'ha convocat per al dia 23 d'abril, festivitat de sant Jordi, els Jocs Florals de la Cerdanya en la modalitat de poesia i de prosa. El termini de presentació dels treballs que vulguin concórrer a qualsevol dels cinc premis es tancarà el dia 8 d'abril.

Les obres han de ser lliurades a l'Ajuntament d'Alp, o bé a la farmàcia Selva o a la llibreria Canal, també d'Alp. S'hauran de presentar dins un sobre i signades amb pseudònim. Dins el sobre hi haurà de constar les dades personals de l'autor, el pseudònim, l'adreça i el telèfon, i a l'exterior s'ha de fer constar l'edat del concursant.

Els cinc premis dels Jocs Florals de la Cerdanya són: Cadí, conte lliure per a infants de fins a 10 anys, Puigpedrós, narració lliure per a nois d'onze a catorze anys, Puigmal, amb el tema «He viatjat per...», per a joves de quinze a divuit anys, Carlit, amb el tema «Quan s'arriba a la vellesa...», per a participants més grans de divuit anys, i la flor natural, tema lliure de poesia per a les quatre categories.

La proclamació dels guardonats es farà el dia de sant Jordi, a les vuit del vespre al teatre municipal d'Alp, i en el decurs d'una festa commemorativa.

SALVADOR REDÓ

•En la seva anàlisi, Pierre Grau afirma que les pretensions franquistes van comportar que els catalans del nord s'acostessin definitivament a França

Franco va demanar a Hitler la Catalunya Nord

«Entre la tardor del 1940 i la primavera de 1941, Catalunya Nord va formar part del mercadeig entre Franco, Hitler i Mussolini, com a contrapartida de la intervenció espanyola en el conflicte internacional al costat de les potències de l'Eix». Qui ha escrit això és Pierre Grau, estudiós i ponent en el Congrés de la Fédération Historique du Languedoc Méditerranéen et du Roussillon, i que ha investigat un capítol de la postguerra espanyola més immediata que podia haver incidit d'una manera determinant en el futur dels territoris catalans sota administració francesa.

Malgrat aquesta rotunditat, el mateix Grau assenyala que tot plegat s'acostava més a unes demandes que els franquistes ja sabien que no serien ateses, però que podrien servir d'excusa per no intervenir directament en una guerra, al costat d'Alemanya i Itàlia, que podia posar contra seu els britànics, els quals, fins aleshores, fornién dé combustible i cereals l'estat espanyol.

Aquestes pretensions annexionistes franquistes van portar una seqüela important que va perjudicar enormement les activitats pancatalanistes de cercles de la Catalunya Nord que havien treballat des de feia anys, socialment i cultural, per la recuperació de les comarques de l'altra banda de la ratlla fronterera. Davant el temor de veure's en mans de la dictadura espanyola, alguns dels qui havien estat ideòlegs del pancatalanisme es van convertir en aferrissats defensors de la unitat nacional francesa.

Segons Pierre Grau, les reivindicacions espanyoles se situen en el context de la caiguda dels estats vençuts i la remodelació del mapa d'Europa per Alemanya, després de la ràpida victòria. En el moment en què França és esquarterada per les dues potències europees de l'Eix, l'Espanya franquista reivindica una part de les colònies franceses a l'Àfrica, i «es recorda de la 'hispanitat' de la Catalunya francesa, en el mateix moment en què acaba de proscriure la cultura catalana de casa seva».

El general De Gaulle va tirar-hi terra al damunt

La síntesi de les ambicions expansionistes d'Espanya va ser publicada l'any 1941 a Madrid, sota el títol *Reivindicaciones de Espanya*. Aquesta obra

és oficial, ja que va ser editada per l'Institut de Estudios Políticos, i signada per dues joves però eminents personalitats del règim franquista, José María de Areilza i Fernando María Castiella.

Les investigacions de Pierre Grau l'han portat a assegurar que l'esmentada obra oficial va desaparèixer als anys 60 de les biblioteques franceses on havia figurat fins aleshores. Aquesta hipòtesi es podria explicar, segons Grau, a partir del fet que durant aquests anys De Gaulle i Franco buscaven normalitzar les relacions entre els dos països, «i sembla raonable que haguessin volgut passar l'esborrador sobre aquest episodi agressiu del passat, i fessin desaparèixer-ne les traces».

Els de l'Eix no s'ho prenien seriosament

És en les converses celebrades del 4 al 28 d'octubre de 1940 entre Hitler, Mussolini, Laval, Franco i Pétain quan entren en joc les reivindicacions espanyoles sobre Catalunya Nord, «és un dels regals reclamats per Franco per entrar en la guerra».

Pierre Grau cita en el seu treball un escrit prou significatiu corresponent als Arxius Secrets del comte Galeazzo Ciano (1936-1942), editats a París l'any 1948, on s'explica que, en l'entrevista entre Mussolini i Hitler feta el 28 d'octubre a Florència, es va comentar que «els espanyols no s'adonen de la seva posició i es fixen objectius absolutament desproporcionats a les seves forces... Serrano Suñer demana la rectificació de les fronteres dels Pirineus i reivindica Catalunya Nord, Orà i tot el Marroc fins al paral·lel 20». I continua: «aquesta fórmula no ha estat acceptada, per tant ha estat redactat un protocol secret tripartit que el Führer sotmet a l'aprovació del Duce i que conté, davant les reivindicacions espanyoles, una fórmula vaga».

L'actitud dels nord-catalans

En la seva anàlisi, Grau diu que els catalanistes no es van deixar seduir per un règim «que considerava els catalans del Sud com els enemics vençuts, i que bandeja la seva llengua i cultura». Per altra banda, tampoc no els feia cap gràcia la possibilitat d'esdevenir una part de la «identitat hispànica».

Pierre Grau situa en aquest marc l'aparició d'una obra literària que acabaria d'ensorrar les aspiracions d'alguns cercles d'iniciats catalanistes del Nord: *Pages peu connues de l'Histoire de France se rapportant ou Roussillon*, d'Horaci Chauvet, periodista catalanista dels anys 1920 i fundador de l'associació cultural La Colla del Rosselló. Sota l'expressió «unitat nacional», l'autor busca demostrar que la reivindicació espanyola de la Catalunya Nord no té fonaments, i per contra desmunta l'argumentació que sostenia el catalanisme del Nord, i que havia mantingut un moviment com Nostra Terra, abans de la guerra europea.

SALVADOR REDÓ

* GRAU, Pierre. *La Catalogne Française revendiquée per l'Espanya*, dins «Études Roussillonaises, Revue d'Histoire et d'Archéologie Méditerranéennes». Número especial corresponent al Congrés de la Fédération Historique du Languedoc Méditerranéen et du Roussillon. Perpinya, 1989.

CASAL FAMILIAR

·Diumenge, 25 de
Hora: 6 ta

SECCIÓ DE
DEL CA
DE SANT
de TERRA

amb l'ob

LES TRO

Original de: Jean

Traducció a
Manuel de I

Direcció
ANSELM M

FUNDACIÓ CAIXA DE

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultu

AJUNTAMENT DE MANRESA

PREMI CIUTAT D